գուտ և ի չուհ աստուածասէր աղօթողաց մերասեռ ազանց. զոր եթէ հաճելի լիցի կամաց ձերոց՝ Տեառն փառք։ Արդ եղեւ գրաւ սորին թվականութեանս Հայոց Մեծաց ՌԿԵ ամին յամսեանն դեկտ. ԺԷ, և ի ՌՋՃԺՁ ամի (Փըրկչին) ի հայրապետութեանն Էջմիածնու սուրբ յաթոռոյն կենդանի նահատակին Տեառն Տէր Մելքիսեդեկ կաթողիկոսին. այլ և Կիլիկեցո գաւառին Տէր Յովհաննէս քաջ րաբունապետի. ի սոցին ժամանակս հանդիպեցաւ տար սորին։ Այլ և ի թագաւորութեան քրիստոնէից լէհ ազգին բարեպաշտ արքայի Երրորդ Զիկմունտին, զոր Տէր Աստուած զինքն անսասան պահեսցէ երկար ամօք։ Արդ աղաչեմ զամենեսեան որք հանդիպիք այսմ գրիս, յիշեսջիք ի բարի և զծնողս իմ՝ ի Քրիստոս հանգուցեալ Բաղէշցի Քարմատէնց զՄուրատն, և զմայրն իմ զԱննա. այլ և զպապն իմ զՏէր Սիմէոն քահանայն, և զամենայն ազգայինս իմ։ Եւ նա ինքն որ առատն է ի տուրս բարեաց, կրկնակի բարութեամբ զփոխարէն պարգեւեսցէ մեզ և թողութիւն շնորհեսցէ յանցանաց ձերոց. և ձեր սուրբ աղօթիւք զմեղս մեր ջնջեսցէ. այլ և զնընջեցեալսն՝ խաչին լուսոյ և երկնից արքայութեան արժանի արասցէ. որում փառք յաւիտեանս. ամէն։ [Սաղմոս տպագրեալ]։

1617–8·

Ես տրուպս քահանայից, մանաւանդ թէ և ամենայն քրիստոնէից Յակոբ երեցս, ցանկացող եղեալ պատմութեան Սրբոցս, և ի հարկէ յանձին կալեալ՝ ձեռն արկի ի գծագրութիւն սորա. զի վասն ծովացեալ մեղաց իմոց Այմաւուրքն և Ճաշոցն և շուրջառ մի այրեցաւ ի մէջ եկեղեցւոյն, կայծ հասեալ ի հրագէ, յաւուր տօնի Սրբոյն Ստեփաննոսի Նախավկային, և յերեկոյէ մինչեւ ցառաւօտն ծխեալ ծախեցան. և վաղորդայն առաւօտուն պահուն գնացեալ իմ և բացեալ զեկեղեցին, տեսի լի ծխով, և պողումն կալու զիս. կարծէի թէ ամենայն եկեղեցին բորբոքեալ այրէր. և մտեալ ի ներքս՝ տեսի զերկոսին գրեանսն ի վերայ միմեանց հրացեալ. Ճաշոցն ամենեւին այրեալ, և Այմաւուրքն կիսայրեաց ծխայր. և ես եղկելիս ի մեծ կսկծոյս մեծակական ձայնիւ աղաղակեցի, ողբս և վայս կարդալով, որպէս ոք ի վերայ մեռելոյ սիրելոյ. և այսպէս զրկեալ կողոպտեցայ ի մեծամեծ գանձուցս յայսցանէ, և չկայր միւս այլ Ճաշոց կամ Այմաւուրք՝ ընթեռնուլ յեկեղեցին. և մեծաւ ջանիւ հազիւ առաք զգաղափար սորա ի մայրաքաղաքն ի Լովայ. և ես անվարժ գոլով գրչութեան՝ հարկեցայ ի գործ, և ապաւինեալ յողորմութիւնն Աստուծոյ սկսայ, և նորին շնորհօք յանգ հասեալ կատարեցի։ Արդ գրեցաւ Յայսմաւուրս ձեռամբ յոգնամեղ Յակոբ երիցուս, թվին ՌԿՁ, ի աշխարհս Իլախաց, ի նորաշէն քաղաքս Զամօսցա, ընդ հովանեաւ Ս. Աստուածածնին և Ս. Լուսաւորչին և այլոց խորանացս. ի ժամանակս հայրապետութեան Ս. Էջմիածնայ Տեառն Տէր Մելքիսեդիկի կաթողիկոսին, և թագաւորութեան Իլախաց՝ Զիկմունդի Գ.ի, և իշխանութեան քաղաքիս Պր. Թովմային՝ երիտասարդ իշխանին, որ հայրենակոչութեամբ Զամօյսքի ա-